

ційно від її фондоозброєності. Фондомісткість продукції — величина, обернена фондовіддачі, що показує частку вартості основних засобів, що припадає на кожну гривню продукції, що випускається. Якщо фондовіддача повинна мати тенденцію до збільшення, то фондомісткість — до зниження [4, с. 215].

Список використаних джерел

1. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. № 996-XIV.
2. Мельник В. М. Основи економічного аналізу. Навчальний посібник / В. М. Мельник. — К.: Кондор, 2009. — 128 с.
3. Приварникова І. Ю. Система управління використанням та оновленням основних засобів підприємств / І. Ю. Приварникова // Економічний простір. — 2011. — № 47. — С. 268—273.
4. Серьогіна Ю. С. Аналіз основних засобів в системі управління підприємством // Збірник наукових праць науково-практичної конференції II туру Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт з напрямку «Бухгалтерський облік, аналіз і аудит» / Ю. С. Серьогіна. — Запоріжжя: ЗНУ, 2011. — С. 237—243.

Москаленко О. О.,

науковий керівник — **Царьов М. С.,** к.е.н., доцент,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана», м. Київ

ОСОБЛИВОСТІ АУДИТУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ПІДПРИЄМСТВА

Проблематика, пов'язана з аудитом основних засобів підприємств, за сучасних умов розвитку вітчизняної економіки є надзвичайно важливою. Її актуальність посилюється нині і з огляду на суттєві зміни, які відбуваються в рамках реалізації стратегічного курсу України на інтеграцію до європейського та світового економічного простору.

Одним із найважливіших чинників, які впливають на результати діяльності кожного підприємства, є наявність основних засобів, без яких неможливо уявити виробництво продукції (товарів, послуг). Тому якісний аудит основних засобів є, безперечно, необхідним для кожного господарюючого суб'єкта.

Відповідно до П(С)БО №7 основні засоби — це матеріальні активи, які підприємство утримує з метою використання їх у процесі виробництва або постачання товарів, надання послуг, здавання в оренду іншим особам або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року, або операційного циклу, якщо він довший за рік [1].

Рівень забезпечення підприємства основними засобами впливає на ефективність виробництва. Науковці та практики вважають, що від ефективного використання основних засобів залежить результативність діяльності підприємств [2, с. 105].

Джерелами інформації для аудиту основних засобів є: вимоги нормативних документів, що регламентують облік основних засобів; наказ про облікову політику підприємства; розпорядчі документи керівника підприємства щодо руху основних засобів; установчі документи (статут, засновницький договір); первинні документи з обліку основних засобів; реєстри синтетичного і аналітичного обліку по рахункам: 10, 13, 15, 23, 40, 41, 42, 46, 63, 74, 91, 92, 94 тощо; акти та довідки попередніх ревізій, аудиторські висновки, дані внутрішнього контролю та інша документація, що узагальнює результати контролю; контракти, угоди про оренду, страхові поліси, кошториси, плани ремонтів основних засобів; фінансова та статистична звітність (ф. 1 «Баланс», ф. 5 «Примітки до річної фінансової звітності» тощо); відповіді на запити аудитора; результати, отримані в ході аудиторської перевірки тощо [3].

Аудит основних засобів слід проводити поетапно [4] (рис. 1).

Отже, функціональними завданнями аудиторської перевірки основних засобів є одержання аудиторських доказів з метою висловлення незалежної думки стосовного того, що облік відповідає законодавчим і нормативним вимогам, а інформація щодо визначення достовірності відображення в обліку наявності та стану основних засобів, їхньої вартісної оцінки, що міститься у фінансових звітах, є достовірною у всіх суттєвих аспектах.

Таким чином, особливості проведення аудиту основних засобів підприємств обумовлюються низкою чинників, ключовими з яких є:

- характерні риси об'єкту аудиту (наявність, збереженість, стан основних засобів, їх надходження, переміщення і вибуття, амортизація, індексація тощо);

- повнота і достовірність джерел інформації (нормативно-правові, організаційно-розпорядчі документи, виробничо-

фінансові плани, бухгалтерська і статистична звітність, акти перевірок фінансових, податкових та інших органів);

— відповідність застосованих методичних прийомів (органолептичних, розрахункових, аналітичних, документальних).

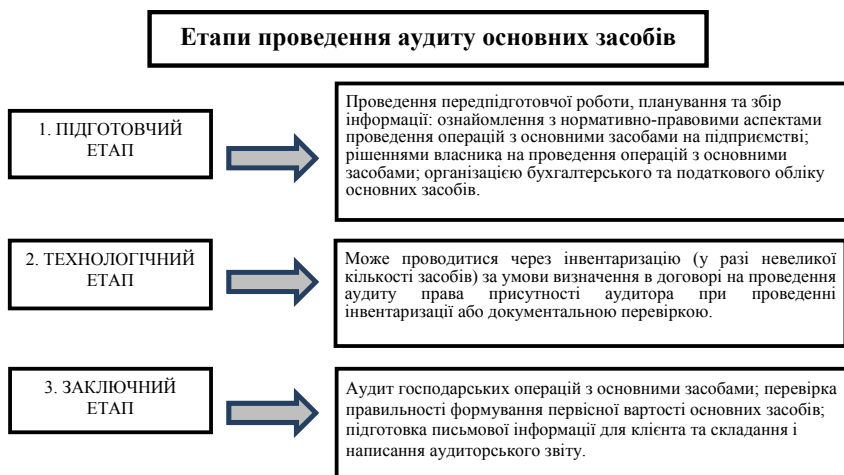

Рис. 1. Етапи аудиторської перевірки основних засобів

Список використаних джерел

1. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби»: наказ Міністерства фінансів України від 27.04.2000 року № 92 / Україна. М-во фінансів // [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>

2. Бразілій М. Н. Організація і методика аудиту основних засобів та шляхи його вдосконалення / М. Н. Бразілій, М. М. Тимошенко // Економіка та держава. — 2011. — №24. — С. 104–109.

3. Утенкова К. О. Аудит основних засобів підприємств АПВ в контексті вимог Міжнародних стандартів аудиту / К. О. Утенкова // Облік і фінанси АПК: бухгалтерський портал. [Електронний ресурс] : — Режим доступу : <http://magazine.faaf.org.ua/content/view/1347/35/>.

4. Подолянчук О. А. Методика і аналіз аудиту основних засобів / О. А. Подолянчук, Г. М. Химич // Збірник наукових праць ВНАУ. Серія: Економічні науки. — 2012. — № 4 (70). — С. 76–80.